

Om Dr Enbys föredrag och erkännandet av Svampmodellen

Enbys föredrag

Nyligen har Erik Enby hållit ett föredrag här i Göteborg. Många hade kommit ca 100 personer. Det var annat än våren 2009, då det bara var ca 20 personer på hans föredrag. Stämningen var god och det kändes att alla var positiva och förväntansfulla och Enby

föreföll avslappnad och vid gott mod. Många av de som kommit var verksamma inom hälsa och säkerligen var det även några där från den skattefinansierade vården.

Föredraget handlade om hans forskning som skulle syfta till att klargöra vad sjukdom och sjuklighet är för något, vilket han hade börjat intressera sig för redan i sin ungdom, då ett par av hans närmaste hade drabbats svårt. Detta inspirerade honom till att bli medicinare och han kom att vid sidan av sitt arbete ägna sig åt att fördjupa sig i frågor kring sjukligheten. Efter några år köpte han ett avancerat mikroskop och började studera framför allt blodet hos kroniskt sjuka och friska personer. Då det bland kollegerna inte fanns någon som sysslade med sådant, så var det frågan om att börja leta efter och undersöka något som tycktes vara helt okänt. En för honom helt okänd värld av partiklar utspridda bland blodkropparna blev synlig för honom. Då förhållandet inte var beskrivet i den medicinska

litteraturen, blev hans projekt plötsligt både upprörande och mycket spännande. Mycket arbete fick ägnas åt att uppnå en grundläggande förståelse för att sedan med tiden kunna identifiera avvikelser i proverna.

Jämfört med 2009 så var föredraget kraftigt förstärkt i några avseenden. Enby berättade att olika mikrobiologiska processer var associerade till olika sjukdomsbilder* och att de med största sannolikhet orsakade de tillhörande hälsoproblemen. På 1600- talet förekom sådana uppgifter i den medicinska litteraturen. Man hade sett likheter med hur träd, husdjur och människor degenererar och kopplat detta till att mystiska processer påskyndade nedbrytningen. Sådan kunskap har varit känd och tillhört mänsklig kultur sedan mycket lång tid tillbaka. Bruket av eteriska oljor extraherade från växter som bot och skydd mot sjukdom och som medel för balsamering av lik visar detta.

Mycket starkare och tydligare kunde Enby motivera sin uppfattning att cancer kan vara en svampinfektion. Enby hade gjort omfattande studier av svamp och kunnat fastställa att arkitekturen i en cancersubstans ibland helt stämmer överens med hur en sporsäcksvamp är uppbyggd.

Enby visade bilder på blod, som han tagit från sjuka patienter. För att tolka bilderna så krävs, förklarade han, känsla för naturen, kunskaper i medicin, lite fantasi och mycket arbete.

"Det gäller att tro rätt om det man upptäckt och alltså ser för första gången så att den fortsatta undersökningen går i rätt riktning mot ökad förståelse. Det var nödvändigt att tro att den okända partikelvärlden i blod från kroniskt sjuka verkligen hade med sjuklighet att göra för att fortsätta undersökningen av denna okända värld. För att komma rätt i arbetet räcker det alltså inte att enbart tänka logiskt och vetenskapligt. Vetenskapsmannen måste inse att allt

börjar med tro och utifrån denna arbetar han vetenskapligt."

Genom att "lyssna inåt" på detta sätt så har Enby grundat och formulerat ett omfattande stöd för svampteorin. Det är motiverat att kalla den Enby-modellen, då Enby har gjort betydelsefulla insatser för att stödja denna modell.

Enby berättade också att hans modell stämmer för flera former av cancer, men att mycket tyder på att tumörbildning sannolikt även orsakas av andra infektionsformer. För att visa detta är det nödvändigt att få tillgång till olika former av tumorsubstans och förutsättningslöst analysera sådan helst tillsammans med likasinnade. Det fortsatta arbetet med den sjukdomsframkallande mikrobiologiska växtligheten i kroppsvätskor och vävnader kan inte längre utföras av bara en man. För fortsatta framsteg så krävs det att arbetet lever vidare i ett mikrobiologiskt sammanhang som stöds av samhället. Kanske kommer Enbys arbete att inspirera till något sådant.

Enbys Modell och DNA-Modellen

Enbys cancermodell har stora företräden framför den skolmedicinska. Den motsvarar vår naturliga känsla för naturen, där främmande organismer parasiterar, förstör och bryter ner och omvandlar det levande. Den ger också en naturlig förklaring till metastaser. Frågeställningarna och förklaringarna hänger ihop och passar in i det biologiska sammanhanget, vilket innebär överlägset skönhetsvärde och därmed överlägsen trovärdighet.

DNA-modellen har brister i flera avseenden. Den saknar bland annat stöd från observationer i mikroskop.

"Modellen är föga trovärdig, då man menar att kroppens DNA okontrollerat kan spåra ur och därigenom orsaka olika slag av kronisk sjuklighet. Talar man med ärftlighetsforskare, kan man få höra att det visserligen finns DNA-störningar – mutationer – men att man inte säkert kan utreda vad de leder till eller om de skulle kunna leda till att sjuklighet

uppstår i en organism. Märkligt är det då att man från det medicinskt vetenskapliga hållet har helt klart för sig att exempelvis olika cancerformer beror på att DNA - molekylen har muterat. Detta så mycket mer som att det inte går att producera ett sådant bevis, då ingen har en aning om när mutationen ägde rum och inkubationstiden – det vill säga den symptomfria sjukdomsperioden fram till dess att en tumörsjukdom eller annan form av sjuklighet märks – säkerligen kan vara mycket lång. Följaktligen så har DNA-modellen inte heller någon bra förklaring till uppkomsten av metastaser.”

Vården enligt DNA-modellen är huvudsakligen cellgifter, strålning och kirurgi. Var och en för sig av dessa behandlingar för med nödvändighet med sig svåra skador på annan vävnad. Dessa vårdformer är alla opassande för våra biologiska kroppar och de processer som vården syftar till att behandla (man använder inte yxan till att skala en banan). Varningslampa borde därför tändas i varje mänskligt medvetande med känsla för naturen. På något sätt har man emellertid med ”skolning” och förslagen propaganda lyckats med att ”röra om” i individens medvetande – kanske inte minst hos den engagerade vårdpersonalen – så att sådana kopplingar inte görs.

Forskningen och vården enligt DNA-modellen har inte redovisat uppmuntrande resultat över tid trots att man arbetat i enlighet med denna i

årtionden. Det finns således inga starka skäl att tro på DNA-modellen. Faktiskt så borde de engagerade vetenskapsmännen ha förstått detta redan för mycket länge sedan. Det måste vara andra förklaringen till skolmedicinens låsning vid denna modell. Förhoppningsvis så kommer man att visa mer intresse för den okända partikelvärlden i blod och vävnader från kroniskt sjuka, och därmed kunna tillämpa bättre vårdmetoder. Mycket lidande kommer därmed att kunna undvikas.

Många lovande behandlingsförsök har gjorts enligt infektionsmodellen. Ett exempel är behandling med kinesisk söt malört *Artemisia Annua*, som nu har blivit mer känd efter Youyou Tus nobelpris, Ref 1. Många andra örter har hämmande effekt på kronisk sjuklighet av olika slag. Det gäller bara att låta allt detta få komma fram. Sannolikt innehåller örterna substanser som har en hämmande inverkan på den okända - och sannolikt sjukdomsframkallande - partikelvärlden i den kroniskt sjukes kroppsvätska, något som Enby mikroskoperat fram och påtalat i sina publikationer.

Söt malört är inte ovanlig där den naturligt växer och den framstår inte som märkvärdig på något vis, så det skulle vara konstigt om de verksamma ämnena endast skulle finnas i denna växt och ingen annan. Vill man prova någon ört i vår egen natur, så kan kanske gråbo *Artemisia Vulgare* vara

intressant. Gråbo är en annan sorts malört och dess lukt och smak påminner om söt malört, vilket gör att man kan hoppas på att den innehåller ämnen med likartad verkan.

Enbys Svampmodell erkänd

Enbys svampmodell för cancer har inte kritiserats varken av forskare eller i media. Således så har varken DNA-modellens förespråkare eller någon annan något allvarligt presenterbart argument emot den. Detta innebär inte bara att den är accepterad som modell utan också att den anses så trolig, även av DNA-modellens förespråkare, att man inte vågar gå i polemik i denna sak. En trolig förlust skulle ju skada etablerade affärsintressen. Detta innebär också ett erkännande av Enbys svampmodell, som den överlägset troligaste och att forskning och vård bör ha denna modell som grund. Det måste vara det kraftfullaste erkännandet som går att få från en vårdkultur som tungt investerat med en annan modell som grund.

Exempel på sådana erkännande har kommit då Enby har presenterat sina teorier.

I Montreal 1994 på en medicinsk världskongress, Ref 2, utblev kommentarer och frågor. Flera presentationer i tidskriften 2000-Talets Vetenskap, t ex Ref 3, har gjorts utan att modellen kritiserats.

Här är en anekdot. Chefen på en avdelning som Enby arbetade på blev nyfiken på Enbys forskning och Enby berättade och visade i mikroskopet. När chefen förstod vad forskningen handlade om, så tittar han allvarsamt på Enby och säger.

"Sluta med det här Erik! Du förstör ditt liv."

Författare: Martin Liljeström efter intervju med Erik Enby.

Ref 1.

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3414217/>

Ref 2. FIGO, Montreal 1994, se video på vital cancer substans, abstract 6 www.enby.se

Ref 3. Tidskriften 2000-Talets Vetenskap nr 1/2013.

- * Kroniska infektionssjukdomar är borrelia, psoriasis, reumatism, syndrom x, bältros, kronisk trötthet, överkänslighet mot kemikalier, elöverkänslighet, mm. Uppfattningen att cancer är en kronisk infektionssjukdom vinner långsamt terräng.

Faraday Nytt

Nr. 1,16, 5/3